

ÉN VAGYOK A SZŐLŐTŐ, TI A SZŐLŐVESSZŐK

P. Barsi Balázs ofm konferencia beszéde

Krisztusban Kedves Testvéreim!

"Maradjatok bennem, akkor én is bennetek maradok" - mondja a mi Urunk. Szent János, Szent Pál, Szent Péter apostolnak szinte ez az utolsó mondanivalója a krisztusi emberre vonatkozóan: a hívő ember olyan lény, akiben benne él a föltámadott Krisztus és akinek a föltámadt Krisztusban kell élnie. "Maradjatok bennem," - mondja Krisztus, - "mert én bennetek maradok." - Ő nem vonja vissza ajándékait. Ha egyszer hozzánk költözött, bennünk is marad, ettől kezdve csak arra kell ügyelni, hogy mi maradjunk őbenne: maradjunk tanításában, hiszen Ő maga mondja: "ha kitértetek tanításomban, valóban tanítványaim vagytok. Megismeritek az igazságot és az igazság szabaddá tesz titeket."

Mit jelent megmaradni valamiben? Azt jelenti, hogy amit egyszer megkaptam a múltban, azt a jelenben újra elfogadom és a jövőt annak a szempontjából tervezem meg. Jelen esetben Krisztus tanítása mellett döntök és a jövőmet is az Ő tanításának fényében látom, mert "az ég és föld elmúlik, de az Úr igéi el nem múlnak". Az, amit olyan valóságosnak tartunk, amiért minden nap élünk, ami annyira megdöbögatja szívünket, ami igazán betölti hétköznapjainkat, lényegében elmúlik. ISTEN IGÉJE AZONBAN EL NEM MÚLIK. Vigyázzunk, hogy mit nevezünk mi realitásnak! Mi az, ami igazán megmarad? Az Úr tanítása, a kinyilatkoztatás.

Aztán azt is mondja az Úr: "Maradjatok meg szeretetemben. Ha parancsaimat megtartjátok, megmaradtok szeretetemben." Ha egyszer megígértük, hogy parancsai szerint élünk, és azt minden nap meg is újítjuk, a jövőnket pedig az Úr Jézus parancsai szerint tervezzük, akkor megmaradunk szeretetében. Itt azonban többről van szó: "Aki szeretetben él, Istenben él és Isten őbenne." A Benne való megmaradásunk tehát nemcsak erkölcsi. Ez a kereszténységben a legnehezebb lecke! De ha ide nem értünk el pünkösdkor, akkor semmit sem értünk meg. SZEMÉLYESEN BENNÜNK LAKIK AZ ÚR! ÉS NEKÜNK BENNE KELL LAKNUNK! Hasonlatokkal tudjuk csak megközelíteni ezt a nagy titkot. Édesanyánkban benne laktunk, de csak kilenc hónapig, hogy aztán kilépjünk a világba. Méhében formált bennünket az Isten. Krisztusból nem léphetünk ki, mert akkor a nemlétebe lépünk, Ő pedig bennünk él. Erre nincs hasonlat! Nincs emberi kapcsolat, amelyhez hasonlítani lehetne azt, ahogy a keresztény Krisztusban él. Legalább tudjam ezt! Legalább figyeljek rá! Ezen a szinten, testvéreim, igazi szilárdságot ér el a keresztény élet. Ezen a ponton már nem félek attól, hogy pl. egy novícius testvér aposztata szerzetes lesz. Ilyen nincs! Az ide eljutott papot sem féltsem és a hívő embert sem, de ami ezen szint alatt van, az rendkívül törekeny. Egy pillanatnyi szédülés, egy kísértés és odavan 20-30 év Krisztus-szolgálat. Az örvény lehúzhatja. A keresztény élet akkor élet, hogyha személyesen Krisztusban maradunk, Ő meg bennünk marad.

Három nagy győtrelnem van életünknek.

A bűneink. - Szeretnénk megtisztulni. - A másik az, hogy mit is kell tennünk. - A harmadik, hogy mit kérjünk az Istentől és hogy meghallgatja-e kérésünket?

És erre a három kérdésre ad ma az Úr Jézus rendkívüli, csodálatos feleletet. Vegyük sorba!

A keresztény életben nem annyira arra kell figyelni, hogy megtisztuljunk, hanem, hogy maradjunk Őbenne, akkor a tanítás megtisztít és akkor maga az Atyaisten, a drága Szőlősgazda lenyesi rólunk a rosszat. Nem kell nekünk a lelkünk tisztaságával foglalkozni. Nem kell aszketikus ötleteket kitalálni. Egyedüli gondunk a misztika legyen, vagyis az a realitás, hogy Ő bennem van, én pedig benne akarok maradni. Csodálatos világ ez! Állandó isteni vérátömlesztés! Szégyenlem mondani, de tapasztalatom,

hogy áldozás nélkül én még ember sem tudnék lenni! És ti? Milyen csodálatos lények vagytok, hogy áldozás nélkül tudtok élni! Tudtok a jóra törekedni a jószág Forrása nélkül?

"Aki nem eszi az Emberfia testét és nem issza a véré, abban nem lesz élet." Ha állandóan ennek a személyes szeretetnek a bűvkörében élek, akkor a bűn nem vesz erőt rajtam. Hol tanuljuk azt meg, hogy Ő bennünk él, mincként meg Őbenne kell élnünk? S hogy ne a bűneinkkel foglalkozzunk? A szentséges misztériumnak ünneplésében, a szentmisében! Egyre félelmetesebb jelenség számomra az, ha látom, hogy egy keresztény nem szereti a misét. A lehető legrosszabb jel, még talán annál is rosszabb, mintha bűnt követne el, amire aztán rádöbben és megvallja. A szentmise az az idő, az a tér, az az emberi állapot, amelyben Isten be akar vezetni bennünket a legnagyobb misztériumba: hogy Krisztus bennünk van, mi pedig benne éljünk. Testvéreim, amíg minden keresztény nem tartja a szentmisét (a II. Vatikáni Zsinat tanítása szerint) a keresztény élet forrásának és csúcspontjának, addig a kereszténység erőtlén és gyenge lesz. A Szentmiséből kell minden cselekedetnek kiindulnia és feléje tartania. Amíg ez nem így van, addig újra és újra liturgikus mozgalmakat kell indítani. Felhívni a figyelmet arra, hogy itt van a forrás és te szomjan halsz mellette. A szent liturgia nemcsak föltárja életünknek ezt a nagy titkát, hanem meg is valósítja. Mindenestül Jézus Krisztusba helyez minket, Ő meg belénk költözik. Óriási esemény a szentáldozás, de nem mindegy, hogyan áldozom. Az áldoztató kehely nem áldozott meg azzal, hogy Krisztus testét hordozta. Az áldozás személyes esemény. Mit mondasz akkor Krisztusnak? Ő most benned van. De te akarsz-e Benne lenni? Mondod-e neki, hogy: Uram foglald le az én lelkemet! Te világosítsd meg! Neked adom át az akaratomat és kérek, semmit se engedj akarni, ami Neked nem tetszik! Te indíts minden cselekvésre! Odaadom azt érzelmi életemet is. Legyen undorító minden, amiből Te hiányzol és vonzó minden, amiben Te jelen vagy! Ragadj ki szereteted szerelme által ebből a világból, ahogy Szent Ferenc mondja, s ragadj egészen magadhoz. Neked adom a testemet is. Az egész testemet. Te élj általam azok között, akik között élek. Neked adom a szívemet, mert egyedül Te ismered. Tudatalatti világomat. Minden emberi kapcsolatomat. Egyedül Te uralkodjál bennem. Nyessél le mindent rólam, ami rossz! Semmit se vállalok, ami nem tebenned van, Uram! Minden munkámat, elképzeléseimet, egész jövőmet rád bízom! Micsoda nagy tisztulás ez! Krisztus lelke, szentelj meg engem!

Milyenek a szentáldozásaid? Krisztus akkor benned van. Akarsz-e Őbenne élni? Természetesen ezzel az ónatadással nem válok rabslógvá, nem leszek megszállottá. Ha az ördög élne bennem, én meg benne, megszállott lennék. Elveszíténem személyiséget. A föltámadt Krisztus úgy van bennünk, mint ahogy a napsugár benne van a gyöngye kis virágszirmokban. Ahogyan átjárja a nap melege a növényeket, azok annál jobban önmagukká válnak. Krisztus jelenléte személyes tapasztalatunk. Minél inkább elveszítem az egyéniséget miatta, benne, érte, annál inkább személyes szabadságra jutok. Valami egészen ellentmondó és szavakkal ki nem fejezhető tapasztalat ez. Ő viszi bennem végbe a megtisztítást mennyei Atyjával együtt és Ő alakít engem igazán önmagamná.

Ha bűnökkel és kísértésekkel küzdesz, vedd tudomásul, el fogsz esni. Gyenge leszel. Nem keveredsz ki a bűnök hálójából, csak akkor, ha Ő benned él, te pedig egészen Benne akarsz élni. Tehát nem annyira arra kell figyelned, hogy egy-egy bűnnel szembeszállj, mint egy ellenséggel, hanem, hogy maradj Őbenne! Mert minden átlagos kísértés csak a külső kört érinti. Ha lopásra vagy paráznaságra ingerel a sátán, nem csak azt akarja, hogy szegd meg Isten parancsát ebben vagy abban, hanem, és ez a belső kör, hogy kilépj Istenből, hogy szakadj el tőle. Azt akarja, hogy most te így beszélj: Ehhez most ne legyen közöd, Isten. Tehát a kísértéseknek a fullánkját, a mérgét veszed ki, ha Krisztusban maradsz, a leghetetlenebb helyzetben is akkor lehullik rólad a kísértés. Megszabadulsz. Inkább tehát arra kell törekedni, hogy benne éljek, mint arra, hogy föltalan, bűntelen legyek, aki egyik hibát a másik után veti le magáról.

A másik nagy gyötrelmünk: szeretnénk jót tenni, de mit és hogyan? Inkább arra kell figyelünk, hogy Őbenne maradjunk, mint arra, hogy jót tegyünk. Igen! Mert az a jó, ami az örök életre

megmarad, az csak Krisztussal való egységből terem. Ha a szőlővessző nincs a szőlőtőkén, akkor ha volt is valami kevés termés rajta, az elszárad. Nincs jövője!

Testvérem, az a legnagyobb kínunk, hogy mit is emelhetünk be az örökkévalóságba ebből a földi életből? Csak azt, amit Krisztusban teremtünk. Mennyire át kell itt alakítani fölfogásomat az emberi nagyságról.

Mi az, hogy nagy tett? Mi az, hogy igazán maradandó emberi tett? Csak az, amit kegyelemből tettem. Tehát olyan mindegy, hogy hol vagyok és mit teszek. Krisztusban tegyem! Milyen új világ nyílik meg számomra. Mennyire mindegy lesz lényegében a körülmény. Hogy életed egy konyhában töltöd el. Isten szent anyja is ott töltötte el, mosott és mosogatott. Az Úr anyja! Az Isteni fiának az anyja! S olyan mindegy, hogy vidék vagy főváros. Olyan mindegy, hogy az emberek mit mondanak. Nem arra kell törekednünk, hogy fontos tetteket vigyünk végbe, hanem, hogy Krisztusban cselekedjünk. Arra kell figyelni, hogy miközben teszünk valamit, vele egységben maradjunk. Akkor az az örök életre meg fog maradni. Szent Ágoston híres mondását, hogy: Szeress és tégy amit akarsz, így alakíthatnám át: **Maradj Krisztusban és tégy amit akarsz!** Ne törődj azzal, hogy mit kell tenned, ha az amit teszel nem bűn. S így hirtelen az embernek az életszakaszai is egész más megvilágításba kerülnek. Egy nyugdíjba vonuló ember nem mondhatja azt, hogy nincs rá szükség. Miért gondolod, hogy csak gyárigazgatóként tehetsz valamit? Lehet, hogy azt hiúságból tetted, lehet, hogy önzésből tetted, lehet, hogy csak evilági érdekekért tetted. Most pedig félig béna kézzel tényleg jól tudsz tenni, mert szeretni még mindig tudsz. Lehet, hogy már beszélni sem tudsz, de szeretni még mindig tudsz. S ez a legnagyobb tett a világon: szeretni Krisztus szívével!

Melletünk, Szécsényben ott élnek a Szegénygondozó Nővérek. Életem egyik nagy ajándéka most, hogy át tudok szaladni naponta és meglátogatni a mi kis öregeinket. Van egy idős, erősen elmeszesedett néni, akit megkértem hogy legyen a nagymamám (hiszen az én nagymamám már meghalt és így én most "árva vagyok"). Ő az én nagymamám. Milyen kegyelem látni azt a kis ártatlan arcot a maga össze-vissza beszédjével. Látni azt is, hogy tud még szeretni. Mennyire lecsupaszodik az ember egy ilyen látvány előtt. Micsoda kegyelem ilyen lényekkel együtt élni. Még akkor is, ha nagyon nehéz lehet a nővéreknek. Csodálatos kegyelem.

Valahogy a lényegre mutatnak rá. Szeretni még tudnak. Ennek a néninek mindig megtörik a fogalmazása, valamit akar kérni, de már nem tudja a mondat végére, mit is akar. Azt mondja az egyik nővérem: Nővér, adjon nekem a Jézus Szívéből egy darabot! A szentek is ezt kérték: Uram, add nekem a Te szívedet. Hogy veled tudjak szeretni. S többet nem méricskélek, hogy mi a nagy cselekedet, mi a kicsi! Ezért a szerzetes életében, ha igazi szerzetes, meg az anyák életében van egyfajta meglepő arányzavar. Az ing gallérjának a vasalása fontosabb, mint egy világkonferencia megszervezése. Most ez a világ legfontosabb dolga. Vagy az, hogyan teszem azt a virágot oda az oltárra. Hogyan készülök el egy "Alleluja" éneklésére. Megint csak a liturgia tanít erre, mert a szentmisében csupa "haszontalan" dolgokat kell tenni. Isten megtanít minket arra, hogy csak annak van világformáló ereje, amit benne teszünk. A szentmisében rengeteg játék van. Igen, játék!

Mit gondoltok, miért irtózik ma sok pap attól, hogy egyszer-egyszer megtömjénezzze az oltárt? Mert nem látja az értelmét. Dehát akkor annak se látna értelmét, hogy édesanyjának egy szál virágot adjon? A virágnak nincs haszna. Ezért kiváló ajándék. A szentmisében csupa "haszontalan" dolgok vannak, mert itt kapjuk a beavatást a Mennyrországba, oda, ahol semminek semmi haszna nem lesz! Semminek! Mert a *szeretnek nincs haszna!* Ott földi szempontból csupa "haszontalan" dolgok lesznek. "Furcsa" világ! Talán ezért mondta Krisztus, hogy a gyermekek a Mennyek Országá. Tegyem kötelességemet, de a lényeg, hogy Krisztusban tegyem! Az megmarad az örök életre. Szabadítsd föl magadat!

Inkább arra kell figyelni, hogy Benne maradj, mint arra, hogy mit kérj Tőle. Hogy egyik szenvedésünk az, hogy meghallgatja-e az imáinkat az Úristen. Ma azt mondta nekünk az Úr Jézus, hogy: "Maradjatok bennem és akkor bármit kérhettek, azt az Atya megadja nektek."

Testvérem, aki Krisztusban marad, az nem kér akármit! Engem sokszor maga a Szentlélek Úristen akadályoz meg abban, hogy magam számára akármit kérjek. Egyszerűen lehetetlen! Ha beteg vagyok, kérhetem, hogy meggyógyuljak, de egyre kevésbé vagyok benne biztos, hogy ezt kell kérnem. *Ha benne maradunk, akkor megtanuljuk azt, hogy mit kell kérnünk.* S azért kérhetünk bármit, mert az a lélek, aki Krisztusban marad, semmi mást nem fog kérni, mint amit Ő maga tanított a Miatyánkban. S ha annak egyik kérésébe sem lehet belefoglalni, akkor egyáltalán nem is kéri. Elindulásnak jó, ha a kisdíák kéri, hogy sikerüljön a dolgozata. Kérje! De ezen a szinten feleannyit fog csalódní, mint amennyi igazolást kap. Valljuk be becsületesen (a jámborság címén nem szabad hazudni): kéréseink 50 %-a teljesül, 50 %-a nem. Krisztus pedig nem beszél valótlan dolgokról, Ő azt mondja: "Maradjatok bennem és akkor bármit kérhettek, az Atya megadja nektek."

Jézus Lelke az imádság Lelke. Ő ismeri csak az ember mélységeit, meg az Isten mélységeit is. Ő sugallta a Miatyánkot, minden imádság teljességét. A Miatyánk nemcsak mintája az imádságnak, hanem az imádság teljessége, minden könyörgés foglalatja.

"Szenteltessék meg a Te neved." Ha például gyógyulásom nem szentelné meg az Ő nevét, akkor ne gyógyuljak meg. Ha valami sikerem nem szentelné meg az Ő nevét, akkor ne legyen sikerem. Nemde ezt követeli tőlem Isten Szeretete?

"Jöjjon el a Te országod." Ha bármi, amit kérek, nem mozdítaná elő az Isten Országát, akkor azt ne add meg nekem, Istenem. - Legyen meg a Te akaratom, és a mindennapi kenyeret, az Eucharisztíát, az Óltáriszentséget, add még nekünk! - Bocsátsd meg a vétkeinket. Ne vígy minket a kísértésbe (ne próbálj meg bennünket erőnkön fölül), de szabadíts meg a gonosztól. - Lényegében ezekben minden lehetséges kérés benne van. Azt kell keresni, hogy a mi kis kérésünk melyikbe tartozik, s ha egyikbe se tartozik, akkor azt kell mondanunk: "Legyen meg a Te akaratom." Így tett a mi Urunk a getszemáni éjszakában, vérrrel verítkezésekor: "Ne az én akaratom, hanem a Tied teljesüljön." Angyal vigasztalta meg. Mi volt ez a vigasztalás? Az, hogy megmutatta, hogy az Ő keserves kínszenvedésében az egész Miatyánk minden kérése teljesülni fog. Az Atya úgy szenteli meg a nevét, hogy Szent Fia szenvedése kinyilatkoztatja az Ő szeretetét és ez valóban szentté teszi az Ő nevét; és így jön el az Ő országa minden bűnös számára, hiszen Jézus az emberiség bűneiért ajánlja fel az életét. Minden bűnösnek nyitott útja lesz, ha bűnbánatot tart.

Az "élet fönttartásához szükséges kenyeret" így tudja megadni az Isten, mert Ő lesz az étel és az ital: "Ez az én testem, ez az én vérem".

Az Ő kereszthalála által bocsátja meg minden ember bűnét. Nagyobb próbának sem vetette alá szent Fiát, mint amit ki tud állni. Ő végtelenül bízik az Atyában. Ő megszabadult a gonosztól, de nemcsak Ő, hiszen a fán győztes sátánt Urunk a Kereszt fáján győzte le... így minket is megszabadított tőle.

Egy bizonyos szinten maga a Szentlélek akadályoz meg, hogy bármit kérjek. Ez a "bármi", Krisztus lelkének a méretéhez van igazítva. Ez nem akármí.

Uram, Te jobban tudod, hogy mi válik a hasznomra, azt add meg és add, hogy tudjam, hogy ez a Te akaratom és erőm legyen megtenni a Te akaratomat. Végülis a mi életünkben itt áll be egy hatalmas fordulat. Azt akarjuk-e, hogy életünk szekerét, mint egy barom húzza az Isten: Tedd meg ezt, meg ezt, Istenem! Vagy: Uram, én veszem nyakamba a Te igádat. A Te akaratom legyen meg. Hiszen Te azt akard, hogy minden ember üdvözüljön, és az igazság ismeretére jusson. Inkább kell arra törekednünk, hogy megmaradjunk Benne, mint arra, hogy apró kis kéréseink hirtelen meghallgatást találjanak. Ha Benne maradunk, megtanuljuk azt kérni, amit Ő maga készít nekünk és az felülmúlja minden vágyunkat.

"Maradjatok meg szeretetemben," - mondja Krisztus - "Én bennetek maradok, ti is maradjatok énbenem!"

Amen.

Aki az utolsó előadást is meg szeretné kapni, juttasson el egy saját magának megcímzett, felbélyegzett borítékot vasárnap este a terjesztőnek!